

VARPELIS

LINKUVOS GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS 2014 kovas Nr. 87 Leidžiamas nuo 2000m.

Ema Barvainytė, 3ga
„Kur mūsų sodai?“

Su Kovo 11 - aja!
Su pavasariu!

Paskutinis šimtas dienų...

Abiturientai savo kalendoriuose jau nebeturi šimto dienų iki paskutinio skambučio... Dienos lekia pavasario ritmu, plasnoja margais drugeliais! Po smagios šimtadienio šventės dar sunkiau bus skirtis su savo auklėtojomis, bendraklasiais, mokykla... Linkim prasmingų, darbinių, sėkmingų likusių mokyklinių dienų!

Kalbiname šių metų Garbės gimnazistę *INESĄ ŠLEVAITĘ...***Ką tau reiškia Garbės gimnazisto įvertinimas?**

Visų pirma tai didžiulis įpareigojimas: jei ne visiems, tai bent kažkam būti pavyzdžiu. Ta diena, kai sužinojau, jog tapau Linkuvos gimnazijos XC abiturientų laidos Garbės Gimnaziste, buvo viena iš laimingiausių. Karts nuo karto pasvajodavau apie šį titulą, bet niekada nesakydavau, kad esu jo verta, nes tai turi nuspręsti bendraklasiai, mokytojai, o ne aš pati. O kai galiausiai buvau apdovanota, tiesiog atsidusau – tai labai svarbus įvertinimas už visus mano pasiekimus.

Liko nebe daug iki mokyklos baigimo.**Ką labiausiai gaila palikti, ko pasiilgsi, o ko negaila?**

Gaila absoliučiai visko: ir džiaugsmo, ir liūdesio, patirto mokykloje. Juk čia bus prabėgę dvylika gražiausių mano gyvenimo metų. Pasiilgsiu kiekvienos čia praleistos akimirkos, sutiktų draugų, bendraklasių, su kuriais, labai viluosi, palaikysime ryšį visą likusį gyvenimą, bei mokytojų. Juk visa tai taip brangu...

Kokie dalykai tau patinka labiausiai? Ką žadi studijuoti ir kur?

Turiu keletą mėgstamų dalykų, tačiau studijuoti norėčiau tai, kas susiję su tiksliaisiais mokslais. Visada mane labiausiai žavėjo ekonomika: esu dalyvavusi daugelyje ekonomikos ir verslo projektų, kursų, stovyklų, kur turėjau galimybę suprasti, kad ekonomika – tai ne tik mokslas apie pinigus, tačiau tai mokslas apie mus supantį visą pasaulį. Taip pradėjau žavėtis ne tik Lietuvos, bet ir Vakarų Europos ekonomine padėtimi, todėl, kas žino, galbūt savo studijas pradėsiu vienoje iš tam regionui priklausančių šalių.

Ko labiausiai norėtum pasiekti gyvenime? Kokios tavo svajonės?

Žinoma, pirmiausia gerai baigti Linkuvos gimnaziją, įstoti į norimą studijų programą, taip pat mėstau pakeliauti ne vien po Lietuvą, bet ir po kitas pasaulio valstybes, pažinti įvairių tautų kultūras ir tose šalyse įgytą patirtį pritaikyti Lietuvoje. Žinau, kad mano svajonės nėra jau tokios mažos ir lengvai įgyvendinamos, tačiau visada galvoju, jog žmogus turi siekti tobulumo, o kartais „suklupti“ yra natūralu.

Palinkėk ko nors gražaus gimnazistams.

Linkėčiau visada siekti užsibrėžtų tikslų ir juos puoselėti, išlikti savimi, gyvenime stengtis ne vien dėl savęs, bet ir dėl kitų žmonių, taip pat pagarbos vienas kitam. Linkėčiau, jog nuolat skubėdami bent retkarčiais sustotume pasidžiaugti tuo, ką turime ir galbūt šitaip artėti prie tikrosios laimės formulės. O labiausiai – **SĖKMĖS GYVENIME!**

Kalbino Austėja Lipskytė

Kaziuko mugė

Kovo 4 d. Linkuvos gimnazijoje vyko tradicinė Kaziuko mugė. Mokiniai pardavinėjo įvairiausių savo pagamintus rankdarbius, suvenyrus, saldžius desertus, naminius sūrius ir kitas gėrybes. Norintieji derėtis turėjo puikią galimybę tai padaryti ir įsigyti norimą prekę už savo siūlomą kainą.

Ši Kaziuko mugė, kaip ir daugelis kitų mano mokykliniuose atsiminimuose, nenusileido dalyvių gausa, originalumu. Džiugu matyti, kad vis dar tęsiasi ši puiki tradicija metų metus. Tikėkimės, kad ateityje vyksiančios mugės bus tokios pat populiaros, patrauklios ir gausios prekių, vaišių!

Vyginta Pėželytė (ŠU 3 kurso dailės ir dizaino studijų programos studentė)

Susitikimas su Gediminu Beržiniu

Vasario 21 d. su 1g - 3g klasių mokiniais bendravo Šiaulių televizijos redaktorius Gediminas Beržinis.

Karjeros koordinatorė Joana Gelžinienė

Žaisdami įvairius bendravimo žaidimus, manau, įgijome didesnio pasitikėjimo savimi, išmokome klausytis kitų.

/Ieva Kaupaitė 3gb/

Susitikimas iš tiesų buvo įdomus ir linksmas. G. Beržinis labai puikus ir šiltas žmogus, mokantis bendrauti. Bendravimo žaidimai, mano nuomone, labai naudingi ir, be abejonės, smagūs. Jų metu gali visiškai naujai pažinti žmogų, pasisemti drašos, įgyti pasitikėjimo savimi bei praleisti labai linksmą laiką.

/Ieva Ožiūnaitė 1ga/

Manau, kad šis įdomus ir linksmas žmogus galėtų atvažiuoti pas mus dar kartą. Tada į paskaitą ateitų ne tik tie, kurie jau buvo, bet apsilankytų ir kiti. Buvo tikrai įdomu, linksmu ir, aišku, naudinga. Norėtūsi, kad daugiau tokių žmonių atvažiuotų į mūsų mokyklą.

/Domilė Romanovaitė 1ga/

Aš už tai, kad tokių susitikimų, žaidimų būtų kuo daugiau, mes išmoktumėme pasitikėt savimi, nebijotume pasakyt gražių žodžių.

/Tautvydas Skikas 2gb/

Susitikimas su G. Beržiniu labai patiko. Buvo smagu pabendrauti vienas su kitu, smagiai praleisti laiką. Džiugu, kad šie žaidimai padeda nugalėti savo kompleksus ir baimes. Tokios paskaitos labai vertingos ir įdomios, todėl jų galėtų būti ir daugiau ...

/Milda Lipskytė 2gb/

Įspūdžiai labai geri! Su G. Beržiniu susitinku jau antrą kartą ir tikrai nenusivyliau. Jis nuoširdus, aktyvus, draugiškas ir turintis humoro jausmą žmogus, su kuriuo galima kalbėti pačiomis įvairiausiomis temomis. Parinkti žaidimai kiekvieną privertė būti drašesniais ir nebijoti eiti pirmyn, suteikė dar daugiau pasitikėjimo savimi, kas yra svarbiausia jaunam žmogui siekiant tikslų. Tikiuosi šį žmogų susitikti dar ne vieną kartą. Galbūt vėl mūsų mokykloje.

/Domantė Dovidonytė 3ga/

Sveiki, aš esu **Emilija Pukevičiūtė**. Dauguma mane pažįstate, nes esu gana aktyvi mokyklos gyvenime. Laisvalaikiu turiu daug užsiėmimų, vienas iš jų - vakare atsisėdus kurti dainas, rašyti eilėraščius. Taigi, norėčiau truputėlį papasakoti apie tai, kaip mano gyvenime svarbiausiais tapo pieštukas, baltas popieriaus lapas ir gitara... Pirmą savo eilėraščių sukūriau būdama aštuonerių.

*Užkimo baltos snaigės, išskrido pienės pūkai,
Nuvyto jau gėlytės ir nieko nebeliko.
O vienas paukštis čiulba: žiemužė, jau žiemužė!
Iš laimės ašarėlė per skruostą nuriedėjo.*

Ši eilėraščių iš tikro reiktų patobulinti, bet negaliu, nes pirmas eilėraštis visada būna nepakeičiamas. Dar gerai atsimenu, kaip vienas bendraklasis manęs paklausė: kaip snaigės gali užkinti? Dar iki dabar negaliu į šį klausimą rasti tikrai gero atsakymo. Nuo šio eilėraščio ir prasidėjo mano kaip „poetės“ karjera. Su nauja diena vis naujas eilėraštis. Pamenu, kad labiausiai mėgdavau kurti eilėraščius mamai. Jie būdavo patys nuoširdžiausi. Bet labiausiai širdį glostydavo tai, kad mamai tie eilėraščiai labai patikdavo... Iš pradžių mama eilėraštkus pakoreguodavo, (mat mama, būdama paauglė, taip pat kūrė), tačiau augant man, augo ir mano kūriniai, pagalbos nebereikėjo.

Prieš pusmetį tėvai gimtadienio proga nupirko gitarą. Tai buvo pati didžiausia mano svajonė!!! Per dvi dienas išmokau visus pagrindinius akordus ir pradėjau groti dainas. Tačiau paprasti dalykai man greitai nusibosta, todėl pradėjau kurti savo dainas. Galvojat, kad daina - tai tas pats kaip eilėraštis, tik su muzika? Tačiau tai labai skirtinga. Mat eilėraštis yra tavo vidinio pasaulio veidrodis, jausmų pliūpsnis. O daina... daina parodo tavo charakterį, kuris atsispindi muzikoje. Dainai svarbiausia yra muzika...

Šešeri metai, kai gyvenime viešpatauja kūryba. Tai nedaug, bet peržvelgus penkis storus sąsiuvinčius... O kur dar parašytos penkios knygos? Kur dar dvi dešimtys dainų? Daugoka... Gyvenime man padeda vieno žmogaus pasakytai žodžiai: „Viltis yra, kol rankoj ranka...“

Elementaru

*Saulėlydį nudažėte raudonai.
„Tai mylima, romantiška, žavu“
Bet argi, mielos damos, mano ponai,
Jums neatrodo tai kiek vulgaru?
„Mes mylime vieni kitus“ - kartojat.
„Tai meilės ženklas“ - pasaką sena.
Jūs apie meilės nuotykius svajojat,
O man širdy - giliausia tuštuma...
„Negali būti!“ Viskas man įmanoma.
„Jūs ne žmogus, jūs robotas!“
Žinau. Galbūt todėl, kad meilės šios programoje
Aš nenorėjau dalyvauti ir nedalyvavau.
Aš laisvėje mylėt norėjau! Neleidote.
Kai aš buvau laiminga, pakęst to neįstengėte.
Dvidešimt pirmo amžiaus Romeo ir Džiuljeta.
Tik viskas ne krauju, o juoduma sulieta...
Romeo ir Džiuljeta? Toli gražu!
Tai į košmarą baisų panašu.
Gyvybė ir mirtis - tai sugriauta Berlyno siena.
Tenai, kur jūs, bedugnėje, velniai teošia dainą vieną:*

*„Mylėt neverta, mylėti nuobodu“.
Pati sakėi, kad meilė sutepta krauju.
Pati mylėt nenori, mylėt nesugebi?
Pati mylėt nenori, o tau kalti kiti?..
Mylėt aš noriu. Tik kas mane mylėtų?
Galbūt aš gulbė išorėj, bet aš bjaurus ančiukas vidumi.
Pati bjauri sau. Charakterio savybėmis baisi.
Aš atžari, bemiokiška ir... su dėme širdy.
„Širdis tau pūva. Be meilės negyvensi.“
Aš sugebu, galiu, balta plunksna plevensiu.
„Nebejuokauk, žiūrėk - juodi tau ratilai po akimis.
Bemiegės naktys, nes meilės šviesulys vis tolsta.
O tu vis sensti. Mirsi, trokši...
Nes niekas senatvėje vandens stiklinės neatneš.
Ir niekas niekada neprisimins tavęs...
Išnyksi, užsisklęsi ir savyje paskęsi! ...
Man uždraudė mylėt tai, ką mylėjau.
Ipiršo kita, bet jo akyse nė matyti nenorėjau.
Jie baiminosi, kad ant šakos siūbuosiu
Ir paskutinį AMEN jau rytoj jiems išdainuosiu.
Bet ji dainuoju šiandien, nes myliu.
Bet mylimo turėti negaliu...“*